

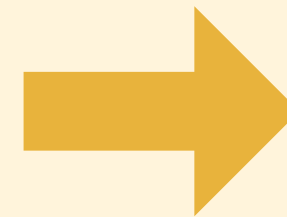
La dièresi és un signe gràfic que col·loquem exclusivament sobre la i i la u. Té les funcions següents:

- 1 Indicar la pronúncia d'una u darrere de les consonants g/q i davant de les vocals e /i: llengües, lingüístic, qüestionari...
- 2 Trencar diftongs decreixents perquè volem indicar que una i o una u es pronuncien en emissions de veu diferents o que no són i/u consonàntica: raïm, veïna, peüc, heroïna, conduïa, produïa, conduïen...

Si podem accentuar les vocals i / u, no hem de posar-hi dièresi sinó accent.
Lluís > Lluïsa suís > suïssa país > països reduïeu > reduïen

Hi ha alguns casos en què no cal posar dièresi:

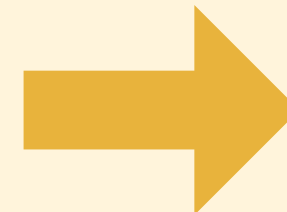
Les formes verbals d'INFINITIU, GERUNDI, FUTUR i CONDICIONAL dels verbs acabats en VOCAL+ -IR: agrairé, introduïrem, produir, produïries, conduint.

Si el temps verbal té una P, durà dièresi.
reduïa (passat)
reduirà (futur)

Els mots acabats en els sufixos: -ISME, -ISTA, -UM, -US
egoïsme, heroïsme, europeïsta, harmònim, Màrius...

En els mots amb els prefixos ANTI-, CO-, CONTRA-, RE-, SEMI-, AUTO-, PRE-: contraindicació, antiinflamatori, preindustrial...

No es consideren compostos: reüll i les formes del verb reeixir: reïsc, reïxes...

REMARQUES

- La vocal amb dièresi no sempre coincideix amb la vocal tònica: traïdor, ensaïmada, suïcidi, diürètic...
- Els mots cultes amb el sufix -al ja no porten dièresi: helicoidal, trapezoidal...
- El verb argüir porta dièresi sobre la u en l'infinitiu, però en la resta de temps verbals pot portar-la sobre la i o la u: argüir, argüint, argüiré, argüiria, argüït, argüisc...

